

holde op med at tale om Torben Dihmer, Mor! Det faar mig blot til at synes mindre og mindre om ham.«

Hun rejste sig i det samme og gik lidt efter ud i Haven.

Fru Bertha blev staaende ved Stolen og fulgte hende med Øjnene. Harmen voksede i hendes Sind. Jyttes rolige Tone oprørte hende. Det var den samme uhyggelige Fatning, hvormed Ebbe var gaaet sin Undergang imøde. Det var den samme ubegrikelige Livs-Ligegyldighed, den samme skamløse Selvopgivelse!

Hendes Blik søgte rundt i Stuen efter den Pakke, hun havde bragt hjem fra Apoteket. Hun fandt den henne paa Etageren, og hun aabnede den langsomt, ligesom sky. En lille Reklamebog med Læge-Anbefalinger faldt ud af den. Hun gav sig til at blade i den men uden at læse. Hendes Tanker var hos Generalkonsulinden. Og hos Vidunderdoktoren i Kiel . . .

Hun hørte Jytte komme tilbage fra Haven og lagde Pakken tilside med et lille Kuldegys.

»Det var Gongongen til *Lunch*, Mor! Vi maa gaa ned nu!«

»Jeg havde egentlig tænkt, Jytte, at du helst var fri for at være sammen med Fremmede idag. Vi